

Надія

Ніч зорями яскравими відквітла,
На сході небо стало ледь бліде,
То сонця веретено нитку світла,
Про день новий замріявшись пряде.

Мрійливо тиша голову схилила,
Перед престолом вічної краси.
Та вперто досягає слова сила
І ледь вловимі звуки голосів.

Я жалібно ловлю співзвуччя терцій
У шумі трав і сонячнім вогні,
І чую трепет струн глибинних серця,
Які уже прокинулись в мені.

Я розумію невгамовну силу
У кроках дня, як в радості буття.
Й лечу в думках мов лист на вітру крилах,
Новими днями міряю життя.

І знов душа захоплено радіє,
Потрібні в ритм заплутує слова.
У днях нових нові живуть надії,
І віра воскресає в них нова.